

Dick Molenaar¹

Problemen voor sporters en artiesten met buitenlandse inkomsten

2022-0085

Sporters en artiesten met buitenlandse wedstrijden en optredens maken vaak mee dat er bronbelasting van hun inkomsten wordt ingehouden. Dit vloeit voort uit artikel 17 van de belastingverdragen. Terug in Nederland moeten ze de inkomsten ook aangeven, maar krijgen ze verrekening van de buitenlandse belasting (of soms vrijstelling van het inkomen). Helaas levert dat vaak minder voorkoming op dan de buitenlandse belasting en als een BV of stichting wordt tussengeschoven is dat nettoneedeel zelfs erg groot, zoals blijkt uit twee recente uitspraken van de Hoge Raad. Met de compensatieregeling van de verdragen met België en Duitsland is dat nadeel kleiner. Ook kan in sommige landen kostenaf trek en/of belastingaangifte gedaan worden om de bronbelasting te verminderen. Nederland zou artikel 17 uit de belastingverdragen moeten weglaten om het probleem helemaal te verhelpen óf als dat niet lukt, beperkingen in art. 17 moeten opnemen, zoals een minimumdrempel per sporter of artiest. Ook zou de compensatieregeling breder kunnen worden toegepast.

Eindelijk kunnen sporters en artiesten weer volop in het buitenland wedstrijden spelen en optredens doen. Twee jaar lang heeft het grotendeels stilgelegen, maar dit jaar kan iedereen weer vrijuit gaan. Heel erg leuk om te doen en vaak met goede gages en prijzengelden, indien succesvol. Lastig is wel dat daarbij de kwestie van de buitenlandse bronbelasting ook weer terug op tafel komt. De landen van de wedstrijden en optredens heffen vaak belasting van de daar verdiende inkomsten, terwijl terug in Nederland die buitenlandse belasting verrekend moet worden met Nederlandse belasting. Maar dat blijkt helaas vaak mis te gaan.

Bronheffing en art. 17 OESO Modelverdrag

Veel landen hebben in hun wetgeving een bronbelasting staan voor inkomsten die in dat land verdiend worden. De gedachte hierachter is dat het land belastingopbrengst wil krijgen én wil voorkomen dat de buitenlander misschien nergens belasting gaat betalen. Er wordt namelijk pas vrijstelling verleend als in een belastingverdrag het heffingsrecht niet aan het werkland maar aan het woonland is toegewezen.

Voor sporters en artiesten hebben de belastingverdragen een bepaling dat de landen van de wedstrijden en optredens belasting mogen heffen, ook als zij als zelfstandige geen vaste inrichting zouden hebben of als werknemer met hun werkgever meekomen. Dit komt voort uit art. 17 OESO Modelverdrag (OESO MV), dat door bijna alle landen in hun belastingverdragen is overgenomen. De OESO heeft in 2014 besloten deze afwijkende heffingsbepaling in het Modelverdrag te houden, omdat de woonlanden vaak niets weten over de buitenlandse

inkomsten van sporters en artiesten en topsporters en -artiesten de belasting ontwijken door in een belastingparadijs te gaan wonen².

In art. 17, lid 2 staat dat betalingen voor de werkzaamheden van de sporter of artiest die worden gedaan aan een ander ook belastbaar zijn in het land van de werkzaamheden.

Soms worden er wel uitzonderingen gemaakt op deze heffingstoedeling aan het werkland. Een veel gebruikte uitzondering is dat sporters en artiesten wiens werkzaamheden in het werkland voor meer dan 50% gesubsidieerd worden, niet belastbaar zijn in het werkland. Deze uitzondering staat in het officiële Commentaar op art. 17 OESO MV (in §14). In dat Commentaar staan ook andere uitzonderingen, maar die worden maar heel weinig gebruikt. Alleen Amerika gebruikt in zijn belastingverdragen een minimumdrempel van \$10,000 à \$20,000 per persoon per jaar, waaronder geen bronbelasting mag worden geheven. Andere landen spreken dat echter nog niet met elkaar af, buiten hun verdrag met Amerika³.

Praktijk in Nederlandse belastingverdragen

Nederland heeft momenteel 96 belastingverdragen en daarin staat nagenoeg telkens art. 17, zowel met lid 1 als met lid 2⁴. De uitzondering voor gesubsidieerde sporters en artiesten is in ca. 70% van de Nederlandse belastingverdragen opgenomen in art. 17, lid 3. De laatste 20 jaar is het welhaast standaard dat deze uitzondering in een nieuw Nederlands belastingverdrag komt te staan.

Er zijn soms ook andere uitzonderingen voor culturele uitwisselingen of overeenkomsten, maar deze komen slechts sporadisch voor⁵. Met Amerika heeft Nederland een drempelbedrag van \$10,000 per sporter of artiest per jaar afgesproken.

Bronheffing in buitenland

Dit betekent dat bijna altijd het land van de wedstrijd of het optreden het recht heeft om bronbelasting te heffen van de Nederlandse sporter of artiest. De meeste landen maken gebruik van dat recht en heffen belasting met tarieven van 10% (Luxemburg), 15% (Canada, Frankrijk), 15,825% (Duitsland), 18% (België), 19% (Spanje), 20% (Verenigd Koninkrijk, Oostenrijk, Zweden), 25% (Polen, Portugal) of 30% (Italië, Amerika)⁶. Dat zijn lagere percentages dan normaal, maar de belasting wordt geheven van de bruto-inkomsten, zonder aftrek van kosten. Dit volgt uit een oude aanbeveling van de OESO, dat in 1987 voorstelde om belasting te heffen van de bruto-inkomsten, maar dan wel tegen een laag tarief⁷.

Voorkoming van dubbele belasting in Nederland

Hierteenover mag het woonland de buitenlandse inkomsten ook meetellen voor het belastbare wereldinkomen en daarover inkomstenbelasting berekenen. Dit staat in art. 23 OESO MV en is overgenomen in alle belastingverdragen. Maar vervolgens moet het woonland ter voorkoming van dubbele belasting wel verrekening van de buitenlandse belasting verlenen, of volgens enkele oude belastingverdragen, nog belastingvrijstelling toepassen.⁸ Bij verrekening mag de buitenlandse belasting worden afgetrokken van de Nederlandse belasting, echter tot maximaal een evenredig deel van de Nederlandse belasting (evenredigheidslimiet), terwijl bij vrijstelling telkens een evenredig deel van de Nederlandse belasting wordt vrijgesteld. Kortom, de verrekeningsmethode is minder dan of maximaal hetzelfde als de vrijstellingsmethode.

Bij de verrekeningsmethode moet bewijs worden geleverd dat de sporter of artiest in het buitenland de belasting heeft betaald, terwijl het voor de vrijstellingsmethode voldoende is dat de sporter of artiest in het buitenland heeft gewerkt.

Mocht de buitenlandse belasting meer zijn dan met Nederlandse belasting kan worden verrekend, dan kan dat overschot met een voortwendingbeschikking naar het volgende jaar worden doorgeschoven⁹ en daarna alsnog in de verrekening worden betrokken. De vrijstellingsmethode staat echter los van de buitenlandse belasting en kan dus een nettovoordeel of -nadeel opleveren.

Problemen met verrekening (en vrijstelling) in Nederland

Problemen met Nederlandse verrekening

In de jaren '90 bleek dat de buitenlandse belastingheffing effectief erg hoog was als er kosten gemaakt werden voor de buitenlandse optredens of wedstrijden. Bijvoorbeeld bij 70% kosten (van de inkomsten) is het effectieve buitenlandse belastingtarief 3,33 keer zo hoog als het tarief dat van de brutogage (zonder kostenaftrek) wordt geheven. Daarmee wordt een tarief van 15% dan effectief 50% van de winst. In Nederland kan dat niet worden verrekend, want de evenredigheidslimiet (het gemiddelde belastingtarief) wordt nooit 50% inkomstenbelasting (IB). Daarbij komt dat het lijkt alsof de Nederlandse IB bij 37% begint, maar dat tarief in de eerste schrijf bestaat slechts voor 10% uit IB en voor 27% uit premies volksverzekeringen (PVV)¹⁰ en voor die PVV wordt geen verrekening verleend¹¹. Bij een belastbaar inkomen van € 40.000 is het gemiddelde Nederlandse IB-tarief slechts 12% en dat zorgt er voor dat de buitenlandse belasting voor een groot deel niet verrekend kan worden¹².

Weliswaar kan het overschot aan buitenlandse belasting worden voortgewenteld naar het volgende jaar, maar de kans is groot dat er dan weer te weinig Nederlandse IB is om mee te verrekenen, waardoor het overschot verder oploopt.

Nog grotere problemen bij gebruik van een BV

Dit verrekeningsprobleem wordt versterkt als een besloten vennootschap (BV) gebruikt wordt door een Nederlandse sporter of artiest. In dat geval komen alle zakelijke inkomsten aan de BV toe, ook van de buitenlandse optredens of wedstrijden, waardoor het logisch lijkt dat de buitenlandse belasting ook ten laste van die BV wordt afgedragen. Maar die buitenlandse belasting mag dan alleen maar verrekend worden met de vennootschapsbelasting (Vpb) van de BV en die bedraagt slechts 15% (in 2022 tot € 395.000 winst, maar die grens gaat weer omlaag) resp. 25,8% (boven de winstgrens). Als kostenpost heeft de BV ook nog het salaris van de sporter of artiest afgetrokken, waarvoor in het buitenland geen aftrek plaats mag vinden, want daar worden juist de inkomsten van de persoonlijke werkzaamheden van de sporter of artiest belast. Hierdoor wordt de belastbare grondslag van de BV van de sporter of artiest in Nederland echter zo laag, dat de buitenlandse bronbelasting slechts heel beperkt verrekendbaar is met de BV.

Dit fikse probleem heeft de Hoge Raad inmiddels in twee uitspraken bevestigd, namelijk op 24 september 2021 over een DJ¹³ en op 8 juli 2022 over een klassieke

cellist¹⁴. In deze twee zaken was de verrekening als volgt:

- HR 24 september 2021 (ging over 2015): buitenlandse belasting € 247.493 – verrekend met Vpb € 74.532 = niet-verrekenbaar € 172.961.
- HR 8 juli 2022 (ging over 2012): buitenlandse belasting € 23.129 – verrekend met Vpb € 4.567 = niet-verrekenbaar € 18.562¹⁵.

Voor deze artiesten was hiermee 70% resp. 80% van de buitenlandse belasting niet verrekenbaar in hun BV's. Het geschil in deze procedures was of zij dit overschot (deels) mochten verrekenen met hun persoonlijke IB, maar dit werd door de rechters niet toegestaan. Ondanks dat art. 17, lid 1 van de belastingverdragen het werkland het recht geeft om de persoonlijke inkomsten van artiesten (en sporters) te belasten, vonden de rechters dat het slechts om buitenlandse belasting van de BV's ging en dat alleen die BV's de verrekening mochten toepassen.

Conclusie hiervan is dat het dus extreem ongunstig is voor een Nederlandse sporter of artiest met buitenlandse wedstrijden en optredens om daarvoor een BV te gebruiken. Het is beter om die inkomsten in een eenmanszaak te ontvangen, want dan kan worden verrekend met hogere IB. Hetzelfde geldt voor het gebruiken van een stichting voor buitenlandse wedstrijden en optredens, want daarmee gaat het verrekenen van buitenlandse bronbelasting zelfs helemaal mis.

Problemen met belastingbewijzen

Hier kan nog bijkomen dat er problemen kunnen ontstaan doordat bewijzen van de buitenlandse belasting ontbreken of op de verkeerde naam staan. Ook kan het belastingbewijs (*tax certificate*) op naam van de groep of het management staan, terwijl de sporters of artiesten persoonlijk de verrekening willen toepassen. Ook staat het bewijs in een onbegrijpelijke buitenlandse taal en munteenheid.

Verder worden er ook nog wel nettoafspraken gemaakt bij buitenlandse optredens of wedstrijden en zonder belastingbewijs is het onduidelijk hoeveel buitenlandse belasting er is afgedragen.

Bij elkaar extra problemen, waardoor de eerder besproken gedeeltelijke dubbele belastingheffing omslaat in volledige dubbele belastingheffing.

Doorwerking van een Amerikaanse LLC in Nederland

Het gebruiken van een Amerikaanse LLC voor wedstrijden of optredens aldaar lijkt fiscaal wel goed te gaan, mits er voor gekozen is om die LLC transparant te laten zijn. De winst van de LLC wordt dan namelijk gezien als inkomen voor de sporter of artiest persoon-

lijk en Amerika heeft o.g.v. art. 18 van het belastingverdrag het recht om daarover belasting te heffen. Als dat inkomen vervolgens in Nederland persoonlijk in de IB wordt aangegeven, moet Nederland o.g.v. art. 25 van het verdrag verrekening van de betaalde Amerikaanse belasting verlenen¹⁶.

Compensatieregeling met België en Duitsland

In de belastingverdragen met België en Duitsland zijn de problemen met de verrekening in de persoonlijke IB verholpen met de compensatieregeling¹⁷. Helaas werkt dit niet bij een BV en verrekening met Vpb, maar als de Belgische of Duitse inkomsten persoonlijk worden genoten is de compensatieregeling wel heel nuttig. Deze houdt in dat het overschot aan buitenlandse belasting na toepassing van de verrekeningslimiet alsnog door Nederland wordt verrekend met de rest van de IB. Mocht het meer zijn dan dat, dan wordt het zelfs uitbetaald.¹⁸ Met deze volledige verrekening wordt een gelijkheid over de grens met de twee buurlanden nagestreefd en voor sporters en artiesten is dit een goede tegemoetkoming.

Kostenaftrek en belastingaangiften in het buitenland

De (gedeeltelijke) dubbele belastingheffing kan worden verminderd door kostenaftrek toe te passen in de landen van de wedstrijden en optredens. Dat is helaas niet overal mogelijk en de procedures verschillen per land, maar binnen de EU moeten alle lidstaten wel kostenaftrek toestaan, zelfs al op het moment van de uitbetaling van de gage of het prijzengeld. Verder moeten EU-landen na afloop van een jaar een normale belastingafrekening toestaan, waarbij zowel de indirecte als overheadkosten aftrekbaar moeten zijn, maar ook de gewone, progressieve belastingtarieven toegepast mogen worden¹⁹.

In het Verenigd Koninkrijk is kostenaftrek te realiseren door een verzoek aan de *Foreign Entertainers Unit (FEU)* van *HMRC* te richten voor een *Reduced Tax Application (RTA)*, waarbij een begroting van inkomsten en kosten moet worden meegestuurd. Daarbij kan ook de Britse belastingvrije voet van £12,500 per persoon per jaar worden toegepast. Kostenaftrek en belastingvrije voet kunnen ook achteraf in een Britse aangifte.

Dit kan ook in Amerika, kostenaftrek vooraf bij de IRS in een *Central Withholding Agreement (CWA)* en/of een aangifte *income tax* achteraf met de normale belastingtarieven. Er volgt dan bijna altijd een *tax refund*, omdat de bronbelasting 30% bedraagt in Amerika.

Voor deze buitenlandse kostenaftrek en belastingaangifte moet meestal wel een gespecialiseerde buitenlandse adviseur worden ingeschakeld en dat betekent helaas extra kosten. Het is daarom telkens een afweging of zo'n aangifte de moeite waard is.

Sociale verzekeringen en A1-verklaringen

Naast bronbelasting kunnen soms ook sociale premies worden geheven in het land van de wedstrijd of het optreden. Ook dit is gebaseerd op nationale wetgeving, zoals in Frankrijk en Duitsland, maar kan eveneens opzij worden gezet door internationale afspraken. Bij de sociale verzekeringen zijn dat binnen de EU echter geen bilaterale verdragen, maar een geharmoniseerde EU-verordening, namelijk Vo. 883/2004²⁰. Die heeft als basisbeginsel dat iemand slechts in één land tegelijk sociaal verzekerd kan zijn en daar dan ook sociale premies moet betalen. In art. 12, lid 2 en art. 13, lid 2 Vo. 883/2004 staat dat zelfstandigen verzekerd blijven in hun woonland als zij zowel daar als in andere EU-landen werkzaamheden verrichten. Om hiervan een bevestiging te krijgen kan een A1-verklaring worden aangevraagd bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank. Ook andere EU-landen hebben zo'n centrale organisatie voor A1-verklaringen.

Maar als een sporter of artiest tegelijk met zijn of haar zelfstandige werkzaamheden ook als werknemer in dienstbetrekking werkt, wordt de sociale verzekering aan het land van de werkzaamheden van de dienstbetrekking toegewezen, omdat de dienstbetrekking zwaarder weegt dan als zelfstandige werken. Ook hiervan kan met een A1-verklaring bevestiging worden verkregen.

Mogelijkheden tot verbetering

Het oplossen van de hiervoor beschreven problemen zal in eerste aanleg van de sporters en artiesten zelf moeten komen, want de houding van de Belastingdienst en het Ministerie van Financiën was uiterst negatief in de twee procedures bij de Hoge Raad. Zij deden er niets aan om de overduidelijke gedeeltelijke dubbele belastingheffing weg te nemen, maar vonden het terecht dat deze bleef bestaan.

Als eerste moeten buitenlandse inkomsten uit wedstrijden en optredens vooral op naam van de sporters en artiesten zelf worden verdiend en niet op naam van een BV of stichting. Die tenaamstelling moet zowel in de contracten als op de afrekeningen en de belastingbewijzen als op de bankbetalingen terugkomen. Daarmee kan de buitenlandse belasting door de sporters en artiesten worden verrekend.

Ten tweede moeten de buitenlandse mogelijkheden van kostenaf trek en belastingaangiften zo goed mogelijk worden gebruikt, want dat leidt tot minder buitenlandse belasting die verrekend hoeft te worden.

En misschien is het Ministerie van Financiën toch wel bereid tot verbeteringen en dat kunnen dan de volgende onderdelen zijn:

- Eenzijdig de compensatieregeling toekennen voor andere landen dan België en Duitsland.

- Premies volksverzekeringen fiscaliseren, zodat de eerste schijf volledig IB wordt.
- Met de OESO bespreken om verrekening van buitenlandse bronbelasting in zowel een BV of stichting als in de persoonlijke IB van de sporter of artiest mogelijk te maken.
- Geen art. 17 meer in nieuwe belastingverdragen. Nederland heft al jaren niet meer van buitenlandse sporters en artiesten uit verdragslanden²¹.
- Een drempel van bijv. € 20.000 p.p. per jaar samen met kostenaf trek en normale belastingaangiften in art. 17 van nieuwe belastingverdragen
- De reikwijdte van art. 17, lid 2 van belastingverdragen beperken tot *rent-a-star* situaties.

Afsluiting

Helaas leiden buitenlandse wedstrijden en optredens van sporters en artiesten tot belastingproblemen. In het buitenland wordt meestal bronbelasting geheven, maar die is vaak slechts gedeeltelijk en soms zelfs helemaal niet verrekenbaar in Nederland. Dit probleem wordt groter als een BV of stichting wordt gebruikt om de inkomsten te reguleren en de aansprakelijkheid te beperken. Twee uitspraken van de Hoge Raad bevestigen deze problemen.

Er zijn oplossingen die sporters en artiesten zelf kunnen toepassen, zoals kostenaf trek en belastingaangiften in het buitenland en het beste geen BV of stichting gebruiken. Hopelijk wil het Ministerie van Financiën ook zijn best gaan doen om deze problemen weg te nemen, zoals met het uitbreiden van de compensatieregeling naar andere landen dan België en Duitsland.

Er moet echter wel wat gebeuren, want anders is de financiële afloop van de leuke en succesvolle buitenlandse wedstrijden en optredens wel erg zuur.

Noten:

1. Dr. Dick Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en onderzoeker bij het departement Fiscaal Recht van de Erasmus Universiteit Rotterdam.
2. Rapport "Issues Related to Article 17 of the OECD Model Tax Convention", OESO 2014.
3. Deze uitzondering staat in §10.1 – 10.4 van het Commentaar op art. 17 OESO MV met een bedrag van ca. € 17.500 p.p. per jaar. Amerika heeft een drempel van \$30.000 p.p. per jaar staan in art. 16(1) van zijn huidige Modelverdrag (van 2016).
4. Nederland heeft alleen geen art. 17 afgesproken met Cyprus, Ethiopië, Irak en Kirgizië.
5. Een overzicht van art. 17 voor sporters en artiesten in de Nederlandse belastingverdragen is te vinden op www.allarts.nl/naslag.
6. Daarentegen kennen Denemarken en Ierland geen bronbelasting van buitenlandse sporters en artiesten.
7. Deze aanbeveling staat in §10 van het Commentaar op art. 17 OESO MV.
8. Vrijstelling voor art. 17-inkomsten staat nog in de oudere belastingverdragen met Ierland (t/m 2021), Israël, Luxemburg, Marokko, Singapore, Spanje, Thailand. De OESO raadt sinds 1992 aan om de verrekeningsmethode toe te passen voor art. 17-inkomsten en Nederland heeft dat sindsdien als standaard overgenomen in nieuwe belastingverdragen.
9. Art. 14 Besluit voorkoming dubbele belasting. Het is belangrijk om een voortrentelingsbeschikking te krijgen van de Belastingdienst, want deze beschikking is een voorwaarde voor het mogen verrekenen van het overschot aan buitenlandse belasting in het volgende jaar.
10. Dit onderscheid wordt gemaakt tot ca. € 35.000 inkomen. Daarboven is het wel volledig IB. Dat er geen verrekening met PVW wordt verleend staat o.m.

- in Hof Amsterdam 11 augustus 2005, ECLI:NL:GHAMS:2005:AU0833, FutD 2005-1603.
11. Vreemd dat er in Nederland in de eerste schijf zo'n onderscheid wordt gemaakt tussen belasting en sociale premies. Zie hiervoor D. Molenaar, *Artiesten, sporters, discoordinatie en fiscalisering volksverzekeringen*, NTFR 2021/206. Sporters en artiesten met zelfstandige inkomsten in verschillende landen zijn alleen verzekerd in hun woonland, zie hiervoor Hof Amsterdam 11 augustus 2005. Dit is anders als in het buitenland in dienstbetrekking wordt gewerkt, zie Hof Den Bosch 8 november 2005, ECLI:NL:GHSHE:2005:AU6884, FutD 2005-2368.
 12. Hierbij is nog geen rekening gehouden met persoonlijke aftrekposten, zoals zelfstandigenaftrek, mkb-winstvrijstelling, aftrek eigen woning, lijfrentepremie en dergelijke. Die verlagen de Nederlandse belastbare grondslag nog verder, waardoor er nog minder Nederlandse IB overblijft om mee te verrekenen.
 13. HR 24 september 2021, ECLI:NL:HR:2021:1352, FutD 2021-2945.
 14. HR 8 juli 2022, ECLI:NL:HR:2022:1048, FutD 2022-1933. Dit was een art. 81 RO-uitspraak in cassatie op de uitspraak Hof Amsterdam 14 oktober 2021, ECLI:NL:GHAMS:2021:3033, FutD 2021-3263.
 15. In deze zaak kreeg de klassieke cellist nog € 90 vrijstelling in de IB toegerekend voor optredens in Duitsland en Spanje, waarmee Nederland de vrijstellingsmethode heeft afgesproken.
 16. Rb. Zeeland-West-Brabant 9 juni 2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:3157, FutD 2022-1781. De Belastingdienst heeft hiertegen wel hoger beroep ingesteld.
 17. De compensatieregeling staat in art. 17 verdrag met België en art. XII van het Protocol bij het verdrag met Duitsland.
 18. De compensatieregeling is nog niet perfect, want de evenredigheidslimiet wordt berekend met de IB vóór toepassing van de heffingskortingen, waardoor een deel van de verrekening geen effect heeft. Vooral voor sporters en artiesten met een laag inkomen is dit een relatief hoog nadeel.
 19. Dit is beslist door het HvJ EU in de uitspraken Gerritse (12 juni 2003, C-234/01), Scorpio (3 oktober 2006, C-290/04) en Centro Equestre (15 februari 2007, C-345/04). De meeste EU-landen hebben hierna hun wetgeving aangepast en kostenaftrek en normale belastingaangiften mogelijk gemaakt, behalve Italië, Portugal en Griekenland.
 20. Buiten de EU worden er nagenoeg geen sociale premies geheven van zelfstandige sporters en artiesten.
 21. Zie art. 5a en 5b Wet LB en art. 2.1 Uitvoeringsregeling LB.

OVER DE GRENS

Vakblad over grensoverschrijdend werken en wonen

Dit artikel wordt u aangeboden door Over de Grens

Over de Grens is hét vakblad voor iedereen die op professioneel vlak te maken heeft met grensoverschrijdend ondernemen, werken en wonen. Met Over de Grens blijft u op de hoogte van ontwikkelingen en achtergronden op het gebied van sociale zekerheid, freelance werk, fiscaliteit, pensioen, arbeidsrecht en vermogen. Internationale aspecten worden vanuit meerdere invalshoeken en met een praktijkgerichte insteek behandeld.

Dit kunt u verwachten van Over de Grens:

- 10 keer per jaar het digitale vakblad
- maandelijkse nieuwsbrief met actuele ontwikkelingen
- toegang tot online database

Kijk voor meer informatie of een (proef)abonnement op <https://www.futd.nl/vakblad/over-de-grens/abonneren/>

© 2022 Rendement Uitgeverij. Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag, noch geheel, noch gedeeltelijk, worden overgenomen en/of vermenigvuldigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan.